

ohlašovaná opatření mají se bráti, neboť jakékoliv obmezení interpelačního práva neb přituzení dosavadní praxe může míti za následek jedině zvýšení nezájmu o náš parlamentní život, neboť sněmovní plenum stalo by se pak ještě ve větší míře než dosud místem, kde se udílí pouze formální šankce něčemu o čem bylo již předem rozhodnuto jinde, a kde členové sněmoven pronášejí své monology, jež zůstávají bez ohlasu jak u ostatních členů sněmovny, tak i u širší veřejnosti. je.

Rozhlas bez soudní ochrany? V otázce teoretického rozboru této látky poukazujeme k článku dra Jana Drosta »Immisie a rozhlas« v čísle 6. běžného ročníku našeho časopisu publikovanému. Při nedostatku výslovné zákonné úpravy této látky spočívá všechna tíže správného nalézání práva mezi stranami na vhodné aplikaci. Význam soudních rozhodnutí, hlavně stanoviska nejvyššího soudu, se zde projevuje nad jiné jasně. Laskavostí Radiojournalu se dostalo redakci opisů rozsudků okresního a krajského soudu v Košicích ve věci rušení poslechu radia, působeného elektrickým motorkem na vrtačce jistého zubního lékaře. Podáme zatím jen pro informaci stanovisko všech tří soudních stolic, jimiž tato záležitost proběhla. Okresní soud uložil žalovanému zubnímu lékaři pod pokutou, aby se zdržel rušení žalobcova příjmu a aby strpěl přimontování příslušného tlumiče rušícího jiskření. Soud zaujal kompromisní stanovisko potud, že uložil žalobci, aby nesl náklady této úpravy. Soud si v důvodech nezastírá nedostatek pozitivních předpisů v tom směru, ale rozhodl tak, jak uvedeno, v přesvědčení, že nárok žalobcův je s hlediska moderního života oprávněný, tím spíše, že nemožnost klidného poslechu má pro žalobce (obchodníka) v zápětí i hmotnou újmu (bursovní, tržní zprávy). Krajský soud v Košicích jako odvolací uznal oprávněnost původní žalobní prosby v celém rozsahu a uložil nadto žalovanému nésti též náklady, spojené s instalací tlumiče. Důvody jsou v podstatě stejné jako nahoře. Námitku žalovaného, že aktivně legitimována k tomuto sporu by byla jedině rozhlasová společnost (opíranou o analogii poruch v rozvodné síti elektráren) soud neuznal za správnou. Stanovisko nejvyššího soudu, který se jako poslední stolice věcí zabýval, vyjádřené v rozsudku z 18. května 1933, je úplně odchylné od názoru obou předchozích instancí. Žaloba byla zamítnuta, žalobce (kromě náhrady soudních nákladů) uznán povinným trpěti rušení svého příjmu, neboť nejv. soud neuznal možnost analogického užití soukromoprávních předpisů o rušení držby pro obor rozhlasu. Ve shodě s oběma předchozími stolicemi konstatoval nedostatek pozitivního předpisu o této látce, ale na rozdíl od oněch dospěl z toho k závěru, že tedy soudní ochrana nemůže býti žalobci v tomto případě poskytnuta. Pro užití ustanovení o t. zv. právech sousedských není zde potřebného úmyslu škoditi sousedovi výkonem svého práva. Dobrá rada k důvodům připojená, že totiž »vyrovnaní protichůdných zájmů soudních stran upotřebením tlumiče záleží jen na dorozumění stran, vedeném zásadami slušného sousedského styku, nemůže se však státi cestou soudní«, bude snad napříště vodítkem při úvaze lidí, jakou cestou řešiti podobné spory, stěží ale povede k uspokojivému vyřízení toho konfliktu, při jehož příležitosti byla dána. Ochota k dorozumění mezi protivníky, kteří se svým sporem prošli tři instance, bude jistě minimální. Kert.

Osnova advokátního řádu byla vypracována ministerstvem spravedlnosti a rozeslána k připomínkovému řízení. Je ovšem pochybno, zda jde o ministerský návrh definitivní či zda ministerstvo spravedlnosti má nadto snad připravenou ještě řadu změn, které podstatně mohou změnití tvářnost osnovy, zejména pokud jde o místa osnovy, dotýkající se bodů stavovsky značně ožehavých. Nový advokátní řád má platiti pro celé území ČSR. Platnosti mají pozbyti zejména zákon č. 40/22 Sb. z. a n. (novela advokátního řádu), zák. 96/68 (advokátní řád) zák. 40/72 ř. z., zák. čl. XXXIV/74 o advokáním řádu, zák. č. XXVIII/1887, zák. č. XXIV/1907, zák. č. LIII/1913, zák. č. XXXV/1914. Osnova

obsahuje osm uvozovacích článků a 138 paragrafů, rozdělených do sedmi oddílů. (I. Kdo jest způsobilý vykonávati advokacii. II. O právech a povinnostech advokátů. III. O advokátních komorách. IV. O vrchní komoře advokátní. V. Právo kárné — nejobsáhlejší oddíl. VI. O kandidátech advokacie. VII. Ustanovení společná.) Osnova jest opatřena též obsáhlou důvodovou zprávou. — Pro právníky, opouštějící universitu, je zajímavé, že doba praxe potřebná k zápisu do seznamu advokátů má podle osnovy činiti 6 let. Z této praxe musí činiti praxe u advokáta nejméně 5 let. Praxe u řádného soudu občanského, u státního zastupitelství, u veřejného notáře a u úřadu správního nebo finančního se započítává úhrnem jen do jednoho roku, ať je konána bezplatně či za plat. Praxe u finanční prokuratury nahrazuje samozřejmě praxi u advokáta stejně, jak je tomu dosud. O soudcovském privilegiu, t. j., že ten, kdo byl 5 let hlasujícím radou u některého sborového soudu nepotřebuje býti doktorem, nepotřebuje míti ani praxi, ani zkoušku advokátskou, dosud rozhodnuto nebylo. Na kandidáty advokacie, kteří byli zapsáni v seznamu kandidátů advokacie přede dnem, kdy nový advokátní řád nabude účinnosti, se nové ustanovení o 6leté potřebné praxi podle osnovy vztahovati nemá. Leč tento bod je dosud vyhrazen a je zcela dobře možno, že toto ustanovení se bude vztahovati jen na ty, kteří v praxi byli již po tři roky. Kš.

Reforma verejnej správy v Maďarsku. V najbližšej dobe predloží maďarský minister vnútra parlamentu osnovu zákona o novom rozdelení štátneho územia na 7 administratívnych obvodov, na čele ktorých majú stáť štátni komisári (župani). Vedúcim motívom tejto reformy, — ktorou sa zredukuje počet žúp a odstránia sa malé župy, hlavne tie, ktoré čiastku svojho územia stratili v prospech nástupníckych štátov — je predovšetkým nutnosť racionalizácie verejnej správy z dôvodov finančných. Je príznačné, že sa s touto samozrejmom reformou tak dlho čakalo a ťažko by bolo preto najst' rozumného dôvodu, okrem snahy po udržovaní »pôvodného stavu« pre prípad restitúcie in integrum. Koniec kusých žúp bude pociatkom konca nádejí veľkého káдру úradníkov na rozšírenie ich pôsobnosti na »odpadlé« územia. —pp—

Zásady pro sestavení státního rozpočtu na r. 1934. Ministerstvo financí vydalo již počátkem května r. 1933 zásady pro sestavení rozpočtu na rok 1934. Z těchto zásad je patrné, že do rozpočtu mají býti zařazeny jen takové výdajové položky, které jsou nezbytně nutny a z příjmových položek jen ty, které lze bezpečně očekávati. Výdajové položky mohou býti uvedeny, jen pokud vyžaduje jejich zařadění plnění právních závazků nezbytně nutných a plnění nejnaléhavějších úkolů jednotlivých resortů. Výdaje na státní stavby možno zařaditi do rozpočtu jen tehdy, jestliže plány i rozpočty byly již schváleny vládou nebo vyslovil-li s nimi souhlas ministr financí. Veškeré výdaje povahy subvenční je nutno omeziti na nejmenší míru. Nové výdaje proti poslednímu rozpočtu mohou býti do rozpočtu zařazeny jen tehdy, plyne-li tento výdaj ze zákona, nebo vyslovil-li k němu souhlas ministr financí do 16. dubna 1933. U státních podniků třeba omeziti výdaje na nejnutnější míru, investice pak jen na taková zařízení, která zaručují rentabilitu. Dr. Jindřich.

Práce a spolupráce zaměstnavatele se zaměstnanci. Československý národní komitét pro vědeckou organizaci práce uspořádal dne 8. května 1933 přednášku průmyslníka J. A. Bati na toto téma. Průmyslová práce má býti řízena tak, aby poskytovala všem zaměstnancům možnost nabýti vlastního kapitálu. Zaměstnanec je člověk, který se dobrovolně přihlásil, aby pomáhal v podniku a který v této službě podniku si zabezpečuje svou existenci a blahobyt. Největší organizační povinností zaměstnavatelovou je, aby své zaměstnance učil a vedl k vydělávání kapitálu a k jeho udržení. Je velmi důležité, aby každý zaměstnanec byl postaven k pravému zaměstnání, při kterém by si neničil zdraví, co nej-